

**SOLEMNITAT DE L'ASCENSIÓ
DEL SENYOR**

LECTURA PRIMERA

S'enlairà davant d'ells

Lectura dels Fets dels Apòstols

1, 1-11

En el meu primer llibre, Teòfil,
vaig parlar de tot allò que Jesús va fer i ensenyar
fins al dia que va ser portat al cel,
després d'haver donat instruccions
als apòstols que ell havia escollit, mogut per l'Esperit Sant.

Després de la seua passió, se'ls presentà
i els donà moltes proves que estava viu,
ja que durant quaranta dies se'ls aparegué,
i els parlava del regne de Déu.

Mentres menjava amb ells,
els manà que no s'allunyaren de Jerusalem,
sinó que esperaren la promesa del Pare
«que sentíreu dels meus llavis
quan vos deia que Joan havia batejat amb aigua,
però vosaltres, d'ací a pocs dies,
sereu batejats amb l'Esperit Sant.»

Els qui es trobaven reunits li preguntaven:

— «Senyor, ¿és que restablireu ara el regne d'Israel?»

Ell els contestà:

— «No és cosa vostra saber quin temps i quines dates
ha fixat l'autoritat del Pare,
però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres,
rebreu una força que vos farà testimonis meus
a Jerusalem, en tot el país dels jueus, a Samaria
i fins als límits més llunyans de la terra.»

Després de dir això, s'elevà davant d'ells,
i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista.
Encara estaven mirant al cel com ell se n'anava,
quan es presentaren dos hòmens vestits de blanc,
que els digueren:

— «Hòmens de Galilea, ¿per què esteu mirant al cel?
Este Jesús que ha sigut emportat d'entre vosaltres
cap al cel,
tornarà de la manera
com vosaltres acabeu de contemplar
que se n'anava al cel.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

47 (46), 2-3.6-7.8-9 (R.: 6)

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
el Senyor, al so dels corns.

O bé Alleluia.

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.
El Senyor és l'Altíssim, el terrible,
rei de reis a tot el món.

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
el Senyor, al so dels corns.

Déu puja enmig d'aclamacions,
al so dels corns puja el Senyor.
Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei.

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
el Senyor, al so dels corns.

Que és rei de tot el món,
canteu a Déu un himne.
Déu regna sobre les nacions,
Déu seu en el tron sagrat.

R. Déu puja enmig d'aclamacions,
el Senyor, al so dels corns.

LECTURA SEGONA

El feu seure a la seua dreta dalt del cel

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

1, 17-23

Germans:

Demane al Déu del nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós,
que vos concedisca un esperit de saviesa i revelació,
a fi que conegueu de veritat qui és ell;
li demane també que il·lumine la mirada interior
del vostre cor
perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat,
quines riqueses de glòria vos té reservades
en l'heretat que ell vos dona entre els sants.
Que conegueu també la grandesa immensa
del poder que obra en vosaltres, els creients,
segons l'eficàcia de la seua força i de la seua sobirania
amb què obrà quan ressuscità Crist d'entre els morts,
i el feu seure a la seua dreta dalt del cel,
per damunt de tots els principats
i dels qui tenen autoritat, poder o senyoriu i
per damunt de tots els títols que es poden donar
en el nostre món i en l'altre.
Tot ho ha posat sotmés als seus peus,
i a ell l'ha fet cap de tot
i l'ha donat a l'Església,
que és el seu cos i el seu complement,
ell que té en totes les coses la seua plenitud.

Paraula de Déu.

EVANGELI

Mentres els beneïa, fou endut cap al cel.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc

24, 46-53

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles:

— «Així ho diuen les Escriptures:

El Messies ha de patir
i ha de ressuscitar al tercer dia d'entre els morts,
i cal predicar en nom d'ell a tots els pobles
la conversió i el perdó dels pecats,
començant per Jerusalem.

Vosaltres en sou testimonis.

I jo faré vindre damunt de vosaltres
aquell que el Pare ha promés.

Quedeu-vos en la ciutat
fins que sigueu revestits de la força
que vos vindrà de dalt.»

Després se'ls endugué fora, fins a prop de Betània

i, alçant les mans, els beneí.

I mentres els beneïa, es va separar d'ells
i fou endut cap al cel.

Els l'adoraren.

Després se'n tornaren a Jerusalem,
plens d'una gran alegria.

I contínuament estaven en el temple beneint Déu.

Paraula del Senyor.